

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715210651
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5715210651.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členov senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a JUDr. Martiny Nemravovej, v sporovej právnej veci žalobcu: Stredoslovenská energetika, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 8591/4B, 010 47 Žilina, IČO: 36 403 008, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Jaroslava Vozárová PENZIÓN GITKA, s miestom podnikania Hoskorná 69, 038 61 Lipovec, IČO: 35 390 972, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Martinom Olosom, advokátom, so sídlom T. T. 1, XXX XX O. P., v konaní o zaplatenie 3.228,46 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/192/2015-199 zo dňa 25. mája 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/192/2015-199 zo dňa 25. mája 2017
p o t v r d z u j e .

Žalovaný má nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. priznal žalovanému voči žalobcovi právo na úplnú 100 % náhradu trov konania. V odôvodnení poukázal na žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 3.228,46 Eur s príslušenstvom na tom základe, že Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej aj len „ÚRSO“) v súlade s § 69a ods. 8 Zákona o energetike č. 656/2001 Z.z. v liste zo dňa 24.6.2009 konštatoval, že žalobca je dodávateľom poslednej inštancie pre koncových odberateľov elektriny na časti vymedzeného územia držiteľa povolenia na distribúciu elektriny, ktorého zariadenie je pripojené k prenosovej sústave. Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. dňa 27.6.2012 odstúpila od rámcovej distribučnej zmluvy uzatvorenej s dodávateľom elektriny PB Power Trade, a.s., ktorý dodávateľ tak v dôsledku odstúpenia nemal možnosť v zmysle § 20a ods. 1 zák. č. 656/2004 Z.z. uskutočňovať dodávku elektriny odberateľom. Žalobca ako dodávateľ poslednej inštancie bol na základe Oznámenia o prechode odberateľov do režimu dodávky poslednej inštancie zo dňa 28.6.2012 zo strany spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. povinný od 1.7.2012 od 00:00 hod. zabezpečiť dodávku elektriny v režime dodávky poslednej inštancie. Žalobca žalovanému poskytol dodávky elektriny a cenu za poskytnutú dodávku v súlade s rozhodnutím ÚRSO č. 0031/2012/E zo dňa 25.11.2011 vyúčtoval faktúrou č. 6317728014 na sumu 3.228,46 Eur so splatnosťou 22.10.2012.

2. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom, ktorý bol uznesením krajského súdu zrušený z dôvodu, že z vyjadrenia ÚRSO zo dňa 24.7.2012 nevyplýva, kto skutočne a oprávnené v rozhodnom období žalovanému dodával elektrickú energiu. Podľa krajského súdu okresný súd konštatoval obsah tlačovej správy ÚRSO, ale ju nevyhodnotil z hľadiska ust. § 132 OSP a nevyhodnocoval, že došlo k platnému odstúpeniu od rámcovej distribučnej zmluvy č. RDZ042009 z 23.6.2009 a nevykonal zrejme ani listinný dôkaz, a to Stanovisko ÚRSO zo 7.12.2015. Krajský súd sa zaoberal aj skutočnosťou, že od 1.9.2012

sa na danú dodávku elektriny vzťahovalo ustanovenie § 18 zák. č. 251/2012, v ktorej zákonnej úprave je výslovne upravené, komu má odberateľ uhradiť cenu za dodávku energie.

3. Okresný súd mal po doplnenom dokazovaní preukázané, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie ceny za dodávku elektriny, ktorú mal dodávať ako dodávateľ poslednej inštancie žalovanému v zmysle zák. č. 656/2004 Z.z., ktorý bol účinný do 1.9.2012 a bol zrušený zák. č. 251/2012 Z.z. V zmysle prechodných a záverečných ustanovení § 96 ods. 12 zák. č. 251/2012 Z.z. sa dodávateľ poslednej inštancie určený podľa doterajších predpisov považuje za dodávateľa poslednej inštancie aj podľa tohto zákona. Z rozhodnutia ÚRSO č. 0031/2012/E bolo podľa okresného súdu preukázané, že žalobca je dodávateľom poslednej inštancie pre koncových odberateľov elektriny na časti vymedzeného územia držiteľa povolenia na distribúciu elektriny. Okresný súd potom oznámenie ÚRSO zo dňa 7.12.2012 vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu ÚRSO vyhodnotil ako zmätočné, keď ÚRSO oznámil, že SSE a.s. nie je evidovaná od 3.8.2012 do 30.9.2012 ani ako dodávateľ poslednej inštancie ani ako odberateľ elektriny. ÚRSO tak zaujal stanovisko, ktoré je v rozpore s jeho rozhodnutím, a toto stanovisko okresný súd vyhodnotil ako nesúladne so zákonom, pretože o tom, kto je dodávateľom poslednej inštancie, vydáva ÚRSO rozhodnutie, čo sa v danom prípade stalo rozhodnutím č. 0031/2012/E. Okresný súd tak aj s prihliadnutím na toto rozhodnutie ÚRSO ustálil, že žalobca mal status dodávateľa poslednej inštancie, avšak po vyhodnotení všetkých dôkazov vo vzájomných súvislostiach mal okresný súd za to, že neboli splnené zákonné podmienky na začatie režimu dodávky poslednej inštancie, pretože podľa ust. § 20a ods. 1 zák. č. 656/2004 Z.z. účinného do 1.9.2012, musí byť splnená aspoň jedna zo stanovených podmienok, a to: 1/ dodávať elektrickú energiu odberateľom, ktorí využili právo voľby dodávateľa a ktorých dodávateľovi bolo v priebehu ich výkonu činnosti odňaté povolenie, alebo 2/ dodávateľ nemá možnosť uskutočniť dodávku elektriny alebo plynu a odberatelia ku dňu prerušenia dodávok elektriny alebo plynu nemajú zabezpečenú dodávku iným spôsobom. Podľa okresného súdu žalobca nepreukázal splnenie ani jednej z týchto dvoch podmienok, keď medzi stranami nebolo sporné, že by spoločnosť PB Power Trade ako dodávateľovi bolo odňaté povolenie, a rovnako nebola preukázaná podmienka, že by tento dodávateľ nemal možnosť uskutočňovať dodávku elektriny. Okresný súd konštatoval, že aj napriek tomu, že došlo k odstúpeniu od rámcovej distribučnej zmluvy č. RDZ 042009, platnosť ktorého konštatoval Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 23.4.2015 č.k. 20Cb/135/2012-544, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.7.2015, otázka platného odstúpenia od rámcovej zmluvy bola dovedy sporná, a preto bola dočasne vyriešená uznesením o nariadení predbežného opatrenia, ktoré vydal Okresný súd Žilina dňa 2.8.2012 pod č.k. 20Cb/135/2012-216 a ktorým bolo SSE - distribúcia a.s. uložené, aby si voči PB Power Trade a.s. plnila všetky povinnosti vyplývajúce z Rámcovej distribučnej zmluvy RDZ 042009. Podľa okresného súdu je tak zrejmé, že spoločnosť PB Power Trade a.s. nestratila ani možnosť dodávať elektrickú energiu koncovým odberateľom prostredníctvom distribučnej sústavy, ktorú jej na základe predbežného opatrenia bola povinná poskytnúť SSE - distribúcia a.s. Na podporu tohto záveru slúži aj stanovisko ÚRSO zo dňa 24.7.2012, v ktorom sa konštatuje, že neboli splnené podmienky na začatie režimu dodávky poslednej inštancie, keďže dodávateľovi elektriny PB Power Trade a.s. nebolo odňaté povolenie a ani nenastala skutočnosť, že dodávateľ nemá možnosť dodávku elektriny uskutočňovať.

4. Okresný súd ďalej podporne poukázal aj na listinu Tlačová správa zo dňa 9.8.2012, kde ÚRSO reagoval na množstvo podaní a sťažností odberateľov elektriny od dodávateľa PB Power Trade a.s., a opätovne zdôraznil, že vypovedanie Rámcovej distribučnej zmluvy nie je dôvodom na odpojenie odberného miesta, a preto žiadal SSE a.s., aby okamžite prestala vyvíjať kampaň a dezinformovať odberateľov PB Power Trade a.s. o ich prechode k nej ako dodávateľovi poslednej inštancie. ÚRSO tiež uviedol, že pre odberateľov, ktorí majú zmluvy s PB Power Trade a.s. to znamená, že ich zmluvný vzťah stále platí a voči dodávateľovi poslednej inštancie nemajú žiadne povinnosti. Okresný súd preto aj s prihliadnutím na rozhodnutie krajského súdu ohľadom otázky subjektu, ktorý reálne a oprávnené dodával žalovanému elektrickú energiu v období od 1.7.2012 do 30.9.2012, konštatoval, že žalobca nebol oprávnený dodávať elektrickú energiu žalovanému, pretože neboli splnené zákonné podmienky na to, aby nastal režim dodávky poslednej inštancie, a teda aby ako dodávateľ nastúpil žalobca, nakoľko spoločnosť PB Power Trade a.s. nebolo odňaté povolenie a táto spoločnosť ani nestratila možnosť uskutočňovať dodávku, keďže táto možnosť jej zostala zachovaná rozhodnutím Okresného súdu Žilina sp.zn. 20Cb/135/2012, ktorým bolo spoločnosti SSE - distribúcia a.s. uložené, aby si plnila všetky povinnosti voči spoločnosti PB Power Trade a.s. Že si táto spoločnosť povinnosti podľa predbežného opatrenia plnila, svedčí ten fakt, že spoločnosť PB Power Trade a.s. nepristúpila k exekúcii. Konštatovanie platnosti odstúpenia od rámcovej zmluvy v období, ktoré je predmetom sporu, nemalo žiadny vplyv, lebo toto bolo právoplatne vyslovené až dňa 18.7.2015 rozsudkom Okresného súdu Žilina.

Z uvedených dôvodov tak žalobca nebol oprávneným dodávateľom žalovaného v rozhodnom období. Ohľadom otázky reálnej dodávky okresný súd vyhodnotil, že to bola práve spoločnosť PB Power Trade a.s., ktorá dodávku reálne vykonávala. Tento záver bol prijatý na základe skutočnosti, že táto spoločnosť bola povinná na základe zmluvy dodávku poskytovať, bola na to oprávnená a nestradala možnosť, lebo spoločnosť SSE - distribúcia a.s. tejto spoločnosti poskytla svoju prenosovú distribučnú sústavu, a teda elektrická energia od odberateľa PB Power Trade a.s. „prúdila“ cez distribučnú sústavu spoločnosti SSE - distribúcia a.s. k žalovanému. Ak žalobca na pojednávaní predložil dôkaz, že SSE - distribúcia a.s. poskytla prenosovú sústavu za účelom dodávky konečným odberateľom práve žalobcovi, konštatoval okresný súd, že faktúra predložená žalobcom je nevierohodná, pretože je to faktúra, ktorú poskytovateľ distribučnej sústavy vystavil po piatich rokoch, odkedy podľa faktúry mal poskytnúť zmluvné plnenie. Faktúra bola odoslaná 24.5.2017 s dátumom splatnosti 24.5.2017, pričom rozhodné obdobie, kedy SSE - distribúcia a.s. mala poskytnúť podľa žalobcu distribučnú sústavu, bolo obdobie júla až septembra 2012. Okresný súd záverom konštatoval, že v rozhodnom období od 1.7. do 30.9.2012 bol oprávneným a reálnym dodávateľom subjekt PB Power Trade a.s. V konaní preto nebolo preukázané, že by žalobca bol oprávneným dodávateľom elektrickej energie žalovanému, a preto okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal voči žalobcovi právo na 100 % náhradu trov konania, pretože žalovaný bol v konaní plne úspešný.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobca cestou právneho zástupcu odvolanie z dôvodu, že okresný súd dospel z vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca zastáva názor, že v rozhodnom období boli splnené podmienky na začatie režimu dodávky poslednej inštancie. Okresný súd sa nevysporiadal s otázkou platného odstúpenia Stredoslovenskej energetiky - Distribúcie a.s., od rámcovej distribučnej zmluvy, uzatvorenej s dodávateľom elektriny PB Power Trade a.s., ktoré bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa 28.6.2012. Odstúpením od rámcovej zmluvy stratil PB Power Trade a.s., reálnu možnosť dodávať elektrinu odberateľom, a teda nastúpil režim dodávky poslednej inštancie. Odberné miesta vtedajších zákazníkov tohto dodávateľa boli zaradené do bilančnej skupiny žalobcu v súlade s rozhodnutím ÚRSO č. 0031/2012/E zo dňa 25.11.2011. Nemožno sa tak stotožniť so záverom okresného súdu, že spoločnosti PB Power Trade a.s. ako dodávateľovi elektriny nezanikla možnosť uskutočňovať dodávku. Ak by sme prijali názor okresného súdu, že nemožnosť uskutočňovať dodávku elektriny musí nastať na strane dodávateľa a nie na strane prevádzkovateľa distribučnej sústavy, dospeli by sme k záveru, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy bol povinný aj naďalej dodávať elektrinu spoločnosti PB Power Trade a.s., teda si splniť svoje zmluvné povinnosti napriek neplneniu platobných povinností zo strany PB Power Trade a.s., teda bezodplatne. Nemožnosť uskutočňovať dodávku elektriny nastala na strane PB Power Trade a.s., v dôsledku odstúpenia od zmluvy a prerušenia dodávky elektriny. Žalobca poukázal na ust. § 20a ods. 1 zák. č. 656/2004 Z.z. v spojení s čl. 17 Prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy schváleného rozhodnutím ÚRSO zo dňa 6.12.2010 s tým, že v období od 1.7.2012 do 30.9.2012 vznikol medzi žalobcom a niekdajšími zákazníkmi PB Power Trade a.s., záväzkový vzťah preradením týchto zákazníkov do bilančnej skupiny žalobcu s dodávkou elektriny v režime dodávky poslednej inštancie. Tento vzťah nevznikol zmluvne, ale fakticky v dôsledku skutočností, ktoré nastali a s ktorých existenciou legislatíva spájala vznik takéhoto právneho záväzkového vzťahu. Obsahom tohto vzťahu je povinnosť dodávateľa poslednej inštancie dodávať elektrinu a zabezpečovať s tým súvisiace služby, čomu zodpovedá právo dodávateľa požadovať od dotknutých odberateľov odplatu za dodanú elektrinu.

6. Žalobca sa nestotožnil ani so záverom okresného súdu, že v rozhodnom období dodával elektrinu PB Power Trade a.s. Po odstúpení od zmluvy PB Power Trade a.s., nemohol elektrinu dodávať a nebolo ani preukázané, že by po odstúpení prevádzkovateľ distribučnej sústavy prenosovú sústavu naďalej spoločnosti PB Power Trade a.s., poskytoval. Je nanajvýš nepravdepodobné, že by z dôvodu vysokého nedoplatku po odstúpení od rámcovej zmluvy prevádzkovateľ distribučnej sústavy poskytoval prenosovú sústavu bezplatne. K poukazu okresného súdu na predbežné opatrenie, ktorým bolo prevádzkovateľovi distribučnej sústavy uložené, aby si ďalej plnil povinnosti voči PB Power Trade a.s., žalobca uviedol, že predbežné opatrenie nemá a nemalo žiadny dopad na vznik a existenciu povinnosti žalobcu realizovať dodávku elektriny niekdajším zákazníkom PB Power Trade a.s. Tvrdenie, že by si prevádzkovateľ distribučnej sústavy plnil svoje povinnosti poskytnutím prenosovej sústavy v čase od odstúpenia rámcovej zmluvy do vydania predbežného opatrenia a ani v čase po vydaní predbežného opatrenia, nebolo preukázané.

7. Žalobca ohľadom reálneho vykonania dodávok elektriny v rozhodnom období poukázal na faktúru variabilný symbol: 6317728003 na sumu 1.939,92 Eur, ktorou prevádzkovateľ distribučnej sústavy vyúčtoval poplatok za distribučnú sústavu žalobcovi za obdobie od 3.8.2012 do 30.9.2012. K záveru okresného súdu o nevierohodnosti tejto faktúry žalobca uviedol, že faktúra bola vyhotovená dňa 30.9.2012 a ako platný daňový doklad preukazuje dodanie služby žalobcovi. Závery okresného súdu o nevierohodnosti tejto faktúry sú založené na subjektívnych dojmach bez preukázania ich opodstatnenosti, a preto žalobca považuje rozhodnutie za nedôvodné a arbitrárne, pričom zároveň došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom postupom okresného súdu. Podľa žalobcu dospel okresný súd k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré nesprávne právne posúdil, nakoľko žalobca žalovanému skutočne elektrickú energiu dodal a bol oprávnený predmetné dodanie vyúčtovať tomu zodpovedajúcou odplatom. Žalobca tak žiadal, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovie.

8. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu cestou právneho zástupcu uviedol, že odvolanie žalobcu považuje za nedôvodné. Nároku žalobcu nebolo právoplatne vyhovené ani v konaniach Krajského súdu v Žiline vedených pod sp.zn. 13Cob/30/2017, sp.zn. 9Co/311/2016, sp.zn. 5Co/351/2016, sp.zn. 10Co/362/2016 a sp.zn. 9Co/366/2016, pričom ide o právoplatne skončené spory s totožným skutkovým a právnym stavom. V týchto rozhodnutiach bolo judikované, že žalobca v rozhodnom období nespĺňal podmienky a režim dodávky poslednej inštancie nenastal. V uvedenom čase bolo vydané aj predbežné opatrenie, ktoré dodávateľovi PB Power Trade a.s., garantovalo, že mohol dodávku elektriny vykonávať. Elektrinu do jedného odberného miesta môže pritom v tom istom čase dodávať iba jeden dodávateľ. Za distribúciu elektriny zodpovedá prevádzkovateľ distribučnej sústavy, ktorému bolo vykonateľným predbežným opatrením uložené distribúciu vykonať. Prevádzkovateľ distribučnej sústavy tak v ten istý čas nemohol vykonávať distribúciu elektriny do jedného odberného miesta pre dvoch dodávateľov elektriny. Žalovaný v súvislosti s rozhodovacou praxou vyššieho súdu poukázal na princíp právneho štátu a rešpektovanie princípov právnej istoty.

9. Podľa žalovaného zo strany žalobcu bolo zjavne nedostatočné aj samotné skutkové vymedzenie žaloby, keď žalobca neuviedol číslo odberného miesta alebo EIC kód odberného miesta, kde mal elektrinu dodať. Žalobca neuviedol časové obdobie tvrdenej dodávky elektriny ani množstvo dodanej elektriny. Vydané predbežné opatrenie Okresného súdu Žilina sp.zn. 20Cb/135/2012 zo dňa 2.8.2012 uložilo distribučnej spoločnosti, aby v plnom rozsahu spoločnosti PB Power Trade a.s., plnila všetky povinnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy vyplývajúce z rámcovej distribučnej zmluvy. Predbežné opatrenie, ktoré bolo potvrdené krajským súdom, tak zmluvnému dodávateľovi PB Power Trade a.s., právne aj fyzicky zabezpečovalo, že mohol dodávku elektriny vykonávať. Spoločnosti PB Power Trade a.s., nebolo povolenie na dodávku elektriny odňaté a predbežným opatrením súdu jej boli zabezpečené všetky distribučné služby v rámci distribučnej zmluvy, od ktorej distribučná spoločnosť odstúpila. V danej veci ani nikdy nedošlo k žiadnemu prerušeniu dodávky elektriny. Žalovaný so spoločnosťou PB Power Trade a.s., neuzatvoril novú zmluvu o dodávke elektriny a pôvodná zmluva o dodávke neustále pokračovala, čo vylučuje dodávku poslednej inštancie. Ak by došlo k dodávke poslednej inštancie, zmluva o dodávke by ex lege zanikla a na čas od 1.10.2012 by bolo potrebné uzavrieť novú zmluvu o dodávke elektriny. Žalovaný preto žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

10. Na doručené vyjadrenie žalovaného žalobca písomne nereagoval.

11. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu podľa ust. § 379 v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

12. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/39/2018-265 zo dňa 20.6.2018 s tým, že podľa ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu a na webovej stránke tohto súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline, v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

13. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

14. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Za aplikácie relevantných zákonných ustanovení bol rozsudok okresného súdu posudzovaný krajským súdom v zmysle odvolacích dôvodov žalobcu obsiahnutých v ním podanom odvolaní. Žalobca v podanom odvolaní žiadal zaplatiť žalovanú sumu na tom základe, že pre žalovaného bol dodávateľom elektriny v režime dodávky poslednej inštancie a že reálne zabezpečoval dodávku elektriny žalovanému. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zotrval na obrane, ktorú prezentoval v konaní pred súdom prvej inštancie, že neboli splnené zákonné podmienky režimu dodávky poslednej inštancie.

17. Vo vzťahu k uplatneným odvolacím námietkam ohľadom nesprávnych skutkových zistení súdu prvej inštancie, uvádza krajský súd, že v konaní pred okresným súdom bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie tejto sporovej veci, z ktorého krajský súd vychádzal, a to v zmysle ust. § 383 CSP. Dokazovanie predstavuje procesný postup založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Jeho význam spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci, z ktorého potom vychádza a aplikuje naň konkrétnu právnu normu, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci, je jednou z najdôležitejších činností súdu v rámci civilného sporového konania, pretože je základným predpokladom pre rozhodnutie súdu vôbec. Dôkazmi overený skutkový stav je významný aj z hľadiska posúdenia pravdivosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom k ich úspešnosti, obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Súd pritom nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu konania a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jej návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Všeobecný súd je povinný na všetky tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, príp. štádia civilného procesu (sp. zn. IV. ÚS 329/04). K správne postupujúcu súdu prvej inštancie poukazuje krajský súd na ďalší záver vyslovený v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 329/2004 z 27. októbra 2004, podľa ktorého ... „ak všeobecný súd reagoval na procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, nemôže dôjsť k porušeniu základného práva na spravodlivý proces“. Zároveň poukazuje krajský súd i na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04 zo dňa 31. augusta 2004, podľa ktorého ... „právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov“.

18. Ak žalobca v podanom odvolaní namietal skutkové závery okresného súdu, jeho námietka vo svojej podstate smeruje voči výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany súdu prvého stupňa. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.09.2011, sp. zn. 3Cdo 204/2009, v zmysle ktorého ... „Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov“. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa

všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami a právnymi názormi účastníka (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). Rozhodnutie okresného súdu v rovine dokazovania a zisteného skutkového stavu bolo vecne správne aj s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/08, podľa ktorého „...dokazovanie v občianskom súdnom konaní prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný.“. Odvolací súd nezistil taký postup okresného súdu, ktorý by znamenal vybočenie z kritérií vyššie uvedeného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie okresného súdu sa opieralo o tvrdenia a relevantné dôkazy produkované účastníkmi v prvostupňovom konaní a vychádzalo zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci. Obdobne neobstojí námietka žalobcu ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani jedna z týchto situácií v predmetnej sporovej právnej veci nenastala.

19. Rozhodnou medzi stranami spornou otázkou bolo ustálenie, kto bol dodávateľom elektrickej energie pre odberné miesto žalovaného, kde žalobca tvrdil, že bol týmto dodávateľom z titulu svojho postavenia dodávateľa poslednej inštancie a žalovaný namietal, že dodávateľom bol jeho zmluvný dodávateľ PB Power Trade a.s., nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre dodávku poslednej inštancie. Za účelom posúdenia tejto otázky považuje krajský súd za potrebné citovať relevantnú zákonnú právnu úpravu, a to ustanovenia zák. č. 656/2004 Z.z. v znení platnom a účinnom do 31. augusta 2012, ako aj ust. zák. č. 251/2012 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 1. septembra 2012.

20. Podľa ust. § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.08.2012 dodávateľ poslednej inštancie je povinný dodávať elektrinu alebo plyn odberateľom, ktorí využili právo voľby dodávateľa a ktorých dodávateľovi bolo v priebehu výkonu činnosti odňaté povolenie alebo dodávateľ nemá možnosť uskutočňovať dodávku elektriny alebo plynu a odberatelia ku dňu prerušenia dodávok elektriny alebo plynu nemajú zabezpečenú dodávku iným spôsobom.

21. Podľa ust. § 18 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z.z. v znení účinnom od 01.09.2012 dodávateľ poslednej inštancie je povinný dodávať elektrinu alebo plyn odberateľom elektriny a odberateľom plynu, ktorí sú pripojení k sústave alebo sieti a ktorých dodávateľ stratil spôsobilosť dodávať elektrinu alebo plyn podľa odseku 6 alebo dôjde k zastaveniu procesu zmeny dodávateľa elektriny alebo dodávateľa plynu, a zároveň ku dňu prerušenia dodávok elektriny alebo plynu nemajú zabezpečenú dodávku iným spôsobom.

22. Podľa ust. § 18 ods. 6 zákona č. 251/2012 Z.z. v znení účinnom od 01.09.2012 dodávka elektriny alebo plynu do odberného miesta dodávateľom poslednej inštancie sa začína dňom nasledujúcim po dni, keď pôvodný dodávateľ stratil spôsobilosť dodávať elektrinu alebo plyn odberateľom, s ktorými má uzatvorenú zmluvu o dodávke elektriny alebo zmluvu o dodávke plynu alebo zmluvu o združenej dodávke elektriny alebo zmluvu o združenej dodávke plynu. Pôvodný dodávateľ stratí spôsobilosť dodávať elektrinu alebo plyn do odberného miesta, ak

a) nezabezpečil pre odberné miesta odberateľov, s ktorými uzatvoril zmluvu o združenej dodávke elektriny alebo zmluvu o združenej dodávke plynu, prístup do prenosovej sústavy a prenos elektriny alebo prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny v prípade dodávky elektriny alebo prístup do prepravnej siete a prepravu plynu alebo prístup do distribučnej siete a distribúciu plynu v prípade dodávky plynu; podrobnosti upravujú pravidlá trhu,

b) nemá uzavretú platnú a účinnú zmluvu o zúčtovaní odchýlky alebo zmluvu o prevzatí zodpovednosti za odchýlku; podrobnosti upravujú pravidlá trhu; tým nie je dotknutá povinnosť dodávateľa elektriny podľa § 34 ods. 2 písm. a),
c) mu bolo zrušené povolenie na dodávku elektriny alebo dodávku plynu alebo mu zanikne oprávnenie dodávať elektrinu alebo plyn na vymedzenom území podľa § 6 ods. 10.

23. Podľa ust. § 18 ods. 8 zákona č. 251/2012 Z.z. odberateľ, ktorému dodáva elektrinu alebo plyn dodávateľ poslednej inštancie, je povinný dodávateľovi poslednej inštancie uhradiť cenu za dodávku poslednej inštancie vrátane platieb podľa osobitného predpisu (§ 7 ods. 1 písm. b) zákona č. 238/2006 Z.z.). Podrobnosti upravujú pravidlá trhu.

24. Podľa ust. § 96 ods. 12 zákona č. 251/2012 Z.z. dodávateľ poslednej inštancie určený podľa doterajších predpisov je dodávateľom poslednej inštancie podľa tohto zákona.

25. Krajský súd vo vzťahu k námietkam žalobcu uvádza, že v zmysle zákonnej úpravy účinnej do 31.8.2012 bolo pre režim dodávateľa poslednej inštancie nevyhnutné splnenie podmienok: 1. odňatie povolenia v priebehu činnosti dodávateľa, alebo 2. strata možnosti dodávateľa uskutočňovať dodávku s tým, že odberatelia ku dňu prerušenia dodávok nemajú dodávku zabezpečenú iným spôsobom. V sporovom konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by zmluvnému dodávateľovi žalovaného spoločnosti PB Power Trade a.s. v rozhodnom časovom období bolo odňaté povolenie. Zároveň v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo sporné odstúpenie prevádzkovateľa distribučnej sústavy Stredoslovenská energetika - Distribúcia a.s. od rámcovej distribučnej zmluvy č. RDZ042009 zo dňa 23.6.2009 a rovnako nebolo sporné, že Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod sp.zn. 20Cb/135/2012 vydal dňa 2.8.2012 predbežné opatrenie, ktorým tejto distribučnej spoločnosti uložil povinnosť plniť vo vzťahu k spoločnosti PB Power Trade a.s., všetky povinnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy vyplývajúce z tejto rámcovej distribučnej zmluvy a poskytovať distribučné služby a distribúciu elektriny. Z faktúry vystavenej žalobcom s variabilným symbolom: 6317728014 na sumu 3.228,46 Eur, zaplatenie ktorej sumy je predmetom tohto konania, pritom plynie vymedzenie fakturačného obdobia od 3.8.2012 do 30.9.2012. Podľa krajského súdu, vydanie uznesenia Okresného súdu Žilina, ktorým bolo predbežným opatrením Stredoslovenskej energetike - Distribúcie a.s., ako prevádzkovateľovi distribučnej sústavy uložené poskytovať PB Power Trade a.s., distribučné služby a distribúciu elektriny, nepotvrdilo naplnenie zákonnej podmienky vyplývajúcej z ust. § 20a ods. 1 zák. č. 656/2004 Z.z., t.j., že by zmluvný dodávateľ žalovaného PB Power Trade a.s., nemal v tomto období možnosť uskutočňovať dodávku elektriny, ani domnienku, že by nebola daná jeho spôsobilosť takúto dodávku uskutočniť v zmysle ust. § 18 ods. 6 zákona č. 251/2012 Z.z. v znení účinnom od 01.09.2012. Za tohto stavu preto neboli naplnené zákonné predpoklady, aby žalobca bol považovaný za dodávateľa poslednej inštancie vo vzťahu k žalovanému. S odkazom na nariadené predbežné opatrenie možno konštatovať, že spoločnosti PB Power Trade a.s., nielenže nebolo odňaté povolenie, ale ani nebolo preukázané, že by táto spoločnosť nemala možnosť alebo že by stratila spôsobilosť uskutočňovať dodávku elektriny. Za týchto nepreukázaných podmienok v súvislosti s odvolaním žalobcu, že spoločnosť PB Power Trade a.s. reálne elektrinu nedodávala, bola pre žalobcom len tvrdený zákonný nárok na zaplatenie ceny elektriny určujúca povinnosť uložená uznesením Okresného súdu Žilina o nariadení predbežného opatrenia, ktorým sa Stredoslovenskej energetike - Distribúcie a.s. uložila povinnosť plniť povinnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy, vyplývajúce z rámcovej distribučnej zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou PB Power Trade a.s. Na základe tohto predbežného opatrenia spoločnosť PB Power Trade a.s. mala možnosť dodávať elektrickú energiu svojim odberateľom, teda aj žalovanému, čím je daná nedôvodnosť uplatneného nároku žalobcu. Krajský súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zvýrazniť, že ak žalobca uplatňoval zákonný nárok, t.j. nárok na cenu za ním tvrdenú dodávanú elektrinu žalovanému, ktorú dodávku mal realizovať ako dodávateľ poslednej inštancie, tak je potrebné vychádzať práve z ust. § 20a ods. 1 zák. č. 656/2004 Z.z. a ust. § 18 ods. 8 zák. č. 251/2012 Z.z., z ktorých ustanovení vyplývali zákonné podmienky, len pri naplnení ktorých mal žalobca vstúpiť do pozície dodávateľa poslednej inštancie, a tieto podmienky mali väzbu k predchádzajúcemu dodávateľovi žalovaného PB Power Trade a.s. Žalobca do pozície dodávateľa poslednej inštancie vstupoval len v tom prípade, ak svoje povinnosti nemohol plniť zmluvný dodávateľ žalovaného, teda spoločnosť PB Power Trade a.s. Z uvedeného tak plynie, že vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným bolo relevantné zohľadniť predbežné opatrenie Okresného súdu Žilina.

26. Žalobca v podanom odvolaní namietal tiež závery súdu prvej inštancie ohľadom faktúry VS: 6317728003 na sumu 1.939,92 Eur, ktorou prevádzkovateľ distribučnej sústavy vyúčtoval žalobcovi

poplatok za distribučnú službu za obdobie od 3.8.2012 do 30.9.2012. Právny zástupca žalobcu ohľadom tejto faktúry na pojednávaní uskutočnenom pred okresným súdom dňa 25.5.2017 (zápisnica z č.l. 184 a nasl. spisu) uviedol, že reálnu dodávku elektriny žalobcom žalovanému preukazuje vyúčtovacia faktúra vystavená spoločnosťou SSE - distribúcia a.s. vo vzťahu k žalobcovi. Po oboznámení sa s touto faktúrou (č.l. 189 spisu) krajský súd uvádza, že sa jedná o súhrnnú faktúru za distribučnú službu vystavenú prevádzkovateľom distribučnej sústavy Stredoslovenská energetika - Distribúcia a.s., Žilina, žalobcovi ako odberateľovi za obdobie od 3.8.2012 do 30.9.2012. Faktúra má uvedený dátum vyhotovenia 30.9.2012 a dátum odoslania (totožný s dátumom splatnosti) dňa 24.5.2017. Krajský súd vo všeobecnosti k charakteru faktúry ako daňového dokladu uvádza, že žalobca okrem faktúry žiadny iný dôkaz na preukázanie svojich tvrdení ohľadom distribučnej služby, ktorá mu mala byť poskytnutá zo strany spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., Žilina, nepredložil. Samotná faktúra pritom ako jednostranný účtovný doklad bez ďalšieho nepreukazuje aj reálne plnenie. Vo všeobecnosti totiž možno konštatovať, že preukazovanie dodávky tovaru a služieb len faktúrou nemôže byť postačujúce, nakoľko faktúra môže byť relevantným dokladom len vtedy, ak je nepochybné, že sú v nej uvedené údaje odrážajúce skutočné reálne plnenie (obdobne podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžf/10/2015). Bez ohľadu na uvedené je však krajský súd názoru, že pre posúdenie otázky dodávateľa poslednej inštancie je relevantné zvýrazniť nevyhnutnosť naplnenia zákonom stanovených predpokladov, len za splnenia ktorých sa môže žalobca stať dodávateľom poslednej inštancie. V konkrétnostiach prejednáwanej veci nebolo preukázané, že by spoločnosť PB Power Trade a.s., v súlade s citovanou zákonnou úpravou stratila povolenie alebo nemala možnosť (stratila spôsobilosť) uskutočňovať dodávku elektriny. Ak ani jedna z týchto podmienok nebola naplnená, keď odňatie povolenia tejto spoločnosti v konaní zistené nebolo a možnosť tejto spoločnosti dodávať elektrickú energiu svojim odberateľom plynie z vyššie uvedené predbežného opatrenia nariadeného Okresným súdom Žilina, nie je možné dospieť k záveru o dôvodnosti nároku uplatneného žalobcom. Posúdením odvolacej právnej veci len a na základe odvolacích dôvodov vymedzených žalobcom vo včas podanom odvolaní tak krajský súd dospel k záveru o vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie.

27. Krajský súd vzhľadom k odvolaciemu dôvodu žalobcu sa zameril aj na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednáwanej veci bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred okresným súdom. Odňatím možnosti konať sa rozumie taký chybný proces súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré strane civilný súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Predmetnému dôvodu odvolania sú vlastné 3 pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala strane sporu. K tejto námietke žalobcu je potrebné zvýrazniť, že žalobca ju uplatnil vo vzťahu k záveru okresného súdu o nevierohodnosti vyššie uvedenej faktúry za distribučnú službu. Ako už bolo krajským súdom konštatované, do obsahu základného práva na súdnu ochranu nepatrí právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). Krajský súd preto nezistil odňatie možnosti konať pred súdom žalobcovi postupom okresného súdu, ktorý túto faktúru nepovažoval za relevantnú.

28. Na základe uvedených zhodnotení preto krajský súd pristúpil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP k potvrdeniu odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu tak vo výroku, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá, ako aj vo výroku o trovách prvoinštančného konania, ktorý nebol osobitne odvolaním žalobcu napadnutý a ktorý tak bol ako výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej rovnako potvrdený ako vecne správny.

29. nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, ktorému tak bola krajským súdom priznaná plná náhrada trov tohto odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.